

Протокол

№

гр. София, 25.07.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 25.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2713** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14:06 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Л. Д. В. - редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. С., с пълномощно по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - С. И. В. - редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - Заместник – министъра на регионалното развитие и благоустройството - редовно призован, представлява се от юрк. Ц., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ - „Булгартрансгаз“ ЕАД - редовно призован, представлява се от служител с юридическо образование Т. и юрк. Д., с пълномощно от днес.

СГП редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата на Л. Д. В. и С. И. В., срещу Заповед № РД-02-15-156/13.11.2015 г. на заместник – министъра на регионалното развитие и благоустройството, ведно с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА постъпилата административна преписка.

ДОКЛАДВА молба от 26.05.2023 г. на „Булгартрансгаз“ ЕАД, с която се представят доказателства, с оглед конституирането му като ответник по делото.

ДОКЛАДВА отговор на жалбата, подаден на 20.07.2023 г. от ответника „Булгартрансгаз“ ЕАД, към който са приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА становище, подадено на 12.07.2023 г. от процесуалния представител на жалбоподателите, което в една част има характер на становище, а в другата част се прави искане за приемане на представените документи, както и да се назначи съдебно-техническа експертиза със задачи, посочени в становището.

АДВ. С.: Поддържам жалбата. Да се приеме представената административна и представените доказателства. Поддържам доказателствените искания, направени със становището и за приемане на представените доказателства.

Представям два броя становища с копия за ответниците, с което излагам твърдения на противоречие на заповедта с Регламент № 833/2014 г., а в другото становище взимаме отношение по нищожността на заповедта за кредитиране на правомощия, която се намира в преписката, а именно Заповед № РД-0215-43 от 17.03.2015 г., с които министърът е делегирал всички свои права към заместника си. Тезата, че подобно делегиране е нищожно и недопустимо. Към едното становище представям извлечение от план за безопасност на газоразпределителната система.

ЮРК. Ц.: Оспорвам жалбата. Моля да приемете административната преписка. По отношение на доказателственото искане за назначаване на съдебно-техническа експертиза възразявам, тъй като обстоятелствата, които ще се доказват не се доказват с експертиза, а с писмени доказателства. По отношение дали има тези документи или не, считам, че въпросът е правен.

ЮРК. Т.: Оспорвам жалбата, както и твърденията, обективирани в становище и доказателствени искания от 12.07.2023 г. Подробни съображения сме изложили в отговора ни от 20.07.2023 г., който поддържа. Моля да ми бъде дадена възможност да се запозная с двете становища, представени днес.

Относно доказателствата, които са представени със становището от 12.07.2023 г. считаме, че единствено са относими нотариалния акт и разрешението за строеж. Останалите доказателствата считаме за неотнормирани, тъй като касаят други проекти и в тази връзка моля да не се приемат.

Относно искането за назначаване на съдебно-техническа експертиза, както беше заявено преди малко, считаме, че същите обстоятелства се установяват с писмени доказателства. Отделно от това, считаме, че искането е нередовно, тъй като не се посочва в коя област се искат специални знания и моля да не се уважава.

СЪДЪТ намира, че следва да се приеме административната преписка, както и представените от ответника „Булгартрансгаз“ ЕАД писмени доказателства, приложени с молби от 26.05.2023 г. и към отговора на жалбата, депозиран на 20.07.2023 г.

Следва да бъдат приети и приложените към жалбата доказателства.

Основателно е искането за приемане на писмените доказателства, приложени към становище от 12.07.2023 г., като направените възражения от страните касаят тяхната доказателствена стойност, което е по същество на спора.

Неоснователно е искането за допускане на съдебно-техническа експертиза, направено със становището от 12.07.2023 г. на процесуалния представител на жалбоподателите. С

експертизата се иска установяване на факти, за които не се изискват специални знания от определена област на техническите науки. Тези факти и обстоятелства следва да се доказват с представянето на съответните документи. Допълнително следва да се отбележи, че за част от фактите, за които се твърди и се иска експертиза, са представени доказателства, а именно Решение на министъра на околната среда и водите. Липсата на съответните документи, респ. наличието на такива, съдът ще цени с крайния съдебен акт.

С оглед горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА административната преписка.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА доказателствата, представени с жалбата.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА доказателствата, приложени с молбата на „Булгартрансгаз“ ЕАД от 26.05.2023 г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА доказателствата, приложени към становище от 12.07.2023 г. на процесуалния представител на жалбоподателите.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допускане на съдебно-техническа експертиза, направено със становище от 20.07.2023 г. на процесуалния представител на жалбоподателите.

АДВ. С.: Тъй като делото има сложен път, искам да се позова на доказателствено искане, заложено в първоначалната жалба, а именно от Министерство на енергетиката, което е било лицето, бенефициент и инициатор на процедурата по изработване на ПУП, което се е позовало на инвестиционно намерение за изработване на този ПУП, да бъде изискана преписката по строителството на реверсивна интерконекторна връзка България-С., за да се установи дали е налице правопораждащ юридически факт, а именно решение на Министерски съвет за одобрение на междуправителствения договор между България и С. и съответно ратификацията му в НС, каквито документи съм представил, че са били налице за другите два интерконектора, които България е строила. Наличието на този правопораждащ факт е важно при преценка законосъобразността на заповедта за изготвяне на ПУП, за да се установи дали Министерство на енергетиката е било между лицата по ЗУТ, които имат право да искат изготвянето на ПУП, а именно това са лицата, които по закон могат да строят в чужди имоти. Твърдението ни е, че такъв липсва закон и молим от Министерство на енергетиката да се изиска преписката. Това доказателствено искане не е преклудирано и същото се съдържа в първоначалната жалба.

ЮРК. Ц.: Считам, че направеното доказателственото искане е неотнормимо към настоящото производство. Твърденията на адвоката са за процедура, която е извън процедурата по ЗУТ за одобряване на ПУП. Този обект, проект е обявен за обект с национално значение, национален обект с решение на Министерски съвет. Това определя компетентността на министъра на регионалното развитие и благоустройството. От тук, натам дали трябва да има закон или по някакъв начин трябва да се валидира, това е въпрос по същество и считам, че не следва да се изискват.

ЮРК. Т.: Моля да оставите без уважение доказателственото искане. Считам същото за неоснователно. Проектът за междусистемна газова връзка България-С. на територията

на РБ се реализира от „Булгартрансгаз“ ЕАД. Както сме посочили в молбата за конституиране по настоящото производство, през 2020 г. „Булгартрансгаз“ ЕАД придоби от Министерство на енергетиката активите, свързани с реализацията на обекта. В случая не е необходимо решение на Министерски съвет, освен посоченото Решение № 111 от 15.02.2013 г., с което обектът е обявен за национален обект по смисъла на § 1 от ДР на ЗДС и за обект с национално значение по смисъла на § 5, т. 62 от ДР на ЗУТ. Изцяло неотнормирани са твърденията, че е необходима ратификация. В случая не става въпрос за международен договор. Проектът се реализира изцяло и единствено от „Булгартрансгаз“ ЕАД. В тази връзка не следва да се прави аналогия с интерконектора България-Гърция, който се реализира от съвместни дружества и където са създавани подобни документи. Твърдим, че за реализацията на обекта не е необходима нито ратификация, нито допълнителни решения на МС.

СЪДЪТ намира, че искането за изискване на преписката по строителството на реверсивна интерконекторна връзка България-С., се прави с цел установяване на правопораждащ юридически факт, а именно решение на Министерски съвет за одобрение на междуправителствения договор между България и С. и съответно ратификацията му в НС, което по твърдение на процесуалния представител на жалбоподателите. Този повдигнат въпрос е по същество на спора и отговор на същия ще се даде с крайния съдебен акт, поради което направеното искане е неоснователно.

С оглед горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане за задължаване на Министерство на енергетиката да представи преписката по строителството на реверсивна интерконекторна връзка България-С..

АДВ. С.: Моля да ми бъде дадена възможност да се запозная със становището на „Булгартрансгаз“ ЕАД, както и да ми бъде даден срок за формулиране евентуално на доказателствено искане.

В отговора по жалбата, депозиран на 20.07.2023 г. от „Булгартрансгаз“ ЕАД се взема становище, в което се развиват доводи, а доказателствата, приложени към същия са налични по преписката и страните са могли да се запознаят със същите, поради което е и безпредметно да се даде възможност на процесуалния представител на жалбоподателите да се запознае с тях. Още повече, че в отговора се развиват изцяло правни доводи, поради което процесуалният представител на жалбоподателите има възможност в пледоарията или с писмени бележки да изрази становище по направените правни доводи.

С оглед горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за даване на срок за изразяване на становище по отговора на жалбата, подаден от „Булгартрансгаз“ ЕАД.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.
СЪДЪТ намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. С.: Поддържам първоначалната жалба, пристигнала от ВАС с всички изложени в нея аргументи за нищожност на заповедта на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството, а именно Заповед № РД-0215-156 от 2015 г., с която той е одобрил ПУП за реверсивната газова връзка с Република С.. За да стартира процедурата по изготвяне на ПУП в условия Sine qua non, лицето, което подава заявление да е правоимащо. ЗУТ изчерпанелно посочва кои са лицата, които могат да искат изготвяне на ПУП. Твърдя, че от събраните в кориците на делото доказателства Министерство на енергетиката не е било титуляр на подобно право към 2015 г. То не е титуляр на това право и днес. Трансграничният интерконектор България-С., както се обяснява в цялата документация по преписката черпи правното си основания от междуправителствена спогодба. Всичките писма, обяснения, становища на ответниците стартират с описване и позоваване на тази междуправителствена спогодба. Именно тя е правното основание за съществуването на проект, стига да е била надлежно придвижена съгласно чл. 14 и следващите от Закона за международните договори. Той казва, че на задължителна ратификация подлежат международни договори, при които се ангажира държавен финансов ресурс. От изявлението на представителите на „Булгартрансгаз“ ЕАД, отправено в днешното съдебно заседание, а и в приложения договор № 48 от 2000 г. за прехвърляне на активи е видно, че над 3 млн. лева са били похарчени за този проект, следователно той категорично попада в обсега на действие на чл. 14 и следващите от Закона за международните договори. Събраните по делото факти не показват наличието на решение на МС за одобряване на такъв договор, нито за ратификацията му от НС. Отново се позовавам на законовата и прецедентна практика и за проектите Ю. поток и проекта България-Гърция, проекта Турски поток, да се мине през процедурата на одобрена със закон междуправителствена спогодба, като сме представили по делото и самите Държавни вестници, в които тези закони са били потвърдени. Без наличието на този юридически факт Министерство на енергетиката не е между лицата, които могат да бъдат автори на инвестиционни намерения при изготвянето на ПУП. Заповедта на зам.-министъра на регионалното развитие и благоустройство от 2015 г. е издадена след приемане на Регламент на Съвета на ЕС № 833 от 2014 г. относно ограничителните мерки с оглед действията на Русия в У.. В този регламент изрично се забраняват проектантски, строителни и други дейности, свързани с енергетиката и сътрудничество с Русия, с изключение на действията за мирно използване на атомната енергия. В действителност проектът за интерконектор България-С. е неразривно свързан с проекта Б. поток и това е записано в документа, който представих, в който се съдържа и графично изображение на проекта. В текстовата част на този план за действие е видно, че по Турски поток преминава руски газ към С., С. няма собствени газови находища и това е ноторен факт, неподлежащ на доказване по чл. 144 ГПК, и предназначението както е описано в плана за развитие е да вкара обратно този руски газ в България, тъй като България и С. вече имат газова връзка на север, близо до В.. Този реверсиран газопровод е предназначен да връща руска газ към България.

„Реверсивен“ означава връщане назад и тъй като С. не притежава собствен газ, очевидно е, че ще се връща руския газ. По валидността на заповедта на заместник-министъра на регионалното развитие от 2015 г., в кориците на делото беше представена заповед за делегиране на права от министър Л. П.. Тази заповед показва, че тя изчерпателно е прехвърлила на своя заместник всичките си права по ЗУТ, което считам за недопустимо. Министърът и зам.-министърът са отделни органи на държавната власт с правомощия, очертани в Конституцията. Те черпят правата си от различни органи. Министърът се избира от НС, а заместник-министърът от премиера. Допускането в § 1 от ДР на ЗУТ делегира е мярка на изключение, която може и трябва да се ползва в случаите когато самият министър не може и е възпрепятстван да изпълнява своите функции. Пред какво сме изправени със заповедта за делегиране, която съм коментирал в днес представеното си становище, а именно Заповед № РД-0215-43 от 17.03.2015 г. В тази заповед министърът, в нарушение на конституционните си задължения, е делегирал всичките си права по ЗУТ на свой заместник. Недопустимостта на подобен акт следва не само от преди малко изложената позиция на самия министър, но и накърнява правата на гражданите с издаване на акт, който законът е предвидил да бъде издаден от министър на неговия заместник и автоматично се сваля подсъдността на съда, пред който гражданинът може да търси правата си. Дава се възможност на министъра с такава заповед да ревизира решението на законодателя кои правомощия са на министъра и кои на заместник-министъра. Нещо повече, той със свой акт ревизира подсъдността при обжалването на тези актове. Именно заради това допускането на подобно делегиране е само по изключение, а не както правило се е превърнало с въпросната заповед от 17.03.2015 г. Ето защо считам, че тя сама по себе си е противозаконна и противоконституционна. Подробно съм развил аргументите за това в становището си. По проекта за самия ПУП, преписката страда от множество пороци, несъответствие на документацията със заданието, което е одобрено от заместник-министъра. Посочил съм кои документи липсват. Нито има разрешение за водоползване, каквото е изискването на заданието, а подчертавам то представлява част от заповедта за ПУП. Не са налице разрешения от министъра на околната среда и водите, а само становище да не се извършва ОВОС. Подчертавам, че министърът на околната среда и водите при изграждане на подобри съоръжения има две правомощия, а именно да следи за безопасността на околната среда, което е извършено от него със становище, но от друга страна има специално нормативно задължение да съгласува план за безопасност на хората, каквото липсва. Тази липса е констатирана от експертната комисия, която е приемала проекта, но тя фигурира в писмото на Министерство на здравеопазването, което се намира на стр. 180 от представената преписка. В същата се твърди, че е спазена процедурата от МОСВ за уведомяване на заинтересованите лица. От писмо с № К91-0009/24.03.2014 г. на МОСВ, адресирано до г-н И. А. – зам.-министър на икономиката, е посочено в т. 3, че копие от решението е изпратено с обратни разписки на общините: СО, район „Б.“, район „Н.“, район „В.“, [община], [община], [община], [община], [община] и министерство на регионалното развитие и благоустройство. Както се вижда няма до район „Нови Искър“, където попада имотът на моя доверител. Това е друго процесуално нарушение, което компрометира цялата преписка по издаване на

заповедта. Заповедта за одобряване на ПУП противоречи и на природозащитните закони. Към първото си становище приложихме писмо от българско сдружение на птиците, в което изрично се посочва, че районът на [община] е между най-богатите обитания на защитени птици и изготвянето на ОВОС за него е необходимо.

Буди учудване фактът, че такъв ОВОС не е извършен за един газопровод с диаметър 70 см, докато такъв с диаметър само 20 см ОВОС е изискан, като пример съм дал П., Пещера. Нещо повече, в писмо на Министерство на земеделието е видно, че трасето на газопровода засяга защитени територии. С оглед на гореизложеното, моля да отмените атакуваната заповед, като приемете, че същата е издадена без правно основание, в условията на липса на компетентност, при нарушаване на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалния закон на местно, национално и европейско ниво. Моля да присъдите и разноски за указана безплатна правна помощ, съгласно минималните размери на адвокатските възнаграждения. Моля да ми бъде предоставен срок за писмени бележки.

ЮРК. Ц.: Моля да отхвърлите жалбата по съображенията, които ще изложа в писмени бележки, за което моля да ми бъде даден срок. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ЮРК. Т.: Моля оставите без уважение жалбата. Считаю, че заповедта е издадена от компетентен орган, в писмена форма, подписана от издателя си, съдържа всички предвидени в закона реквизити и същата почива на валидни правни основания, поради което считаме, че е валиден административен акт. Съответно подадената жалба с искане за прогласяване на нищожност на заповедта следва да се отхвърли като неоснователна. Всички поддържани от жалбоподателите отменителни основания, включително и днес заявените считаме, че не са от такъв характер, че да опорочат издадената заповед до степен на нищожност, поради която тя да не е могла да породи правни последици. Моля да ми бъде даден срок за писмена защита. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от правна страна.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 14-дневен срок от днес да представят писмени бележки.

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили и ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:47 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: